

Nişançı

əvvəli səh: 12

(hekayə)

- sənə hara gedə bilər ki? - General qapıldığı fikirlərdən ayıldı və gənc bacarıqlı əməkdaşından soruşdu.

- belə bir məqamda əlbəttə ki, ən yaxşı addım başqa ölkəyə qaçmaq olar. Amma nəzərə alarsaq ki, o terror təşkilatının rəhbərliyi bu saat təlaş içindədir, düşünürəm, bizim kimi onlar da fəvqəladə toplantı keçirirlər. - Orxan hazırca vabılıqla dilləndi.

- yaxşı da, harada? - Şixəli bəy səbirsizliklə soruşdu.

- İranda. PKK-nın İran qolu Pejak-ın düşərgələrinə baxmaq lazım gələcək.

Hər kəs böyük təəccüb içində Orxana baxdı. Bir müddət susqunluq otaqda hakim olsa da sonda General dilləndi:

- niyə belə düşünürsən? - gülümsəyərək öz işçisini sınamaq istədi kəşfiyyat rəhbəri.

Orxan özünü itirmədən:

- əgər İnterpol təşkilatın izinə düşübsə, onda İrəvanda toplanmaq ağılsızlıq olar. Eləcə də Moskvada... Ancaq üçüncü bir ölkə kimi İranda olar. İranınsa illərdir Ermənistanı, erməni təşkilatlarına verdiyi dəstək sirr deyil. Hökumət açıq dəstək çıxmaz, çünki məsələ beynəlxalq dərəcədə ciddidir. Ancaq terror vasitəsiylə kömək edir. Ermənilərin də ta əvvəldən PKK və onun qollarıyla əlaqədə olduğu hamıya məlumdur. - deyə izah etməyə çalışdı.

General yenə gülümsəyirdi, amma bu səfər sevincdən. Çünki istədiyi alınmışdı: illər öncə Xocalıda ailəsini itirən körpə Orxana yiyə durduğu, onu 23 il (1992-2015) ərzində vətənin keşiyində duran həqiqi bir kəşfiyyatçıya çevirdiyini indi anlayırdı. Və onu da duyurdu ki, özü artıq yaşlanıb. Ona görə, bəlkə də məhz indi o, Orxanı gələcəyin kəşfiyyat komandiri - öz yerində görürdü. Bəzi rəhbərlərdən fərqli olaraqsa, buna qətiyyətlə qısqançılıqla yanaşmır, hətta sevinirdi.

Budur, nəhayət, bacarıqlı kəşfiyyatçı, qorxubilməz döyüşçü və hədəfini hər zaman dəqiqliklə vura bilən nişançı Orxanın snayperində indi əli onlarla günahsız Türkün qanına batmış Tiqranın özü vardı. Həm də o əlində tutduğu "RPG" tipli raketatarını sınaqdan keçirmək istərkən (əclaf-erməni bir kürd terrorçudan yaxınlıqdakı Türk kəndi barəsində öyrənmiş və ruslardan yeni aldığı silahını ilk gördüyü evlərdən birində sınaqdan keçirmək istəyirdi ki, ondan xeyli aralıda bir təpədə pusqu qurmuş Orxan ani bir qərarla hay diğasını gəbərttdiyi digər murdarların yanına göndərdi (həmin gün İnterpolun və bir sıra beynəlxalq kəşfiyyat orqanının köməyiylə erməni terror təşkilatı "Böyük Ermənistan Uğrunda" bütün rəhbər heyətilə birlikdə ifşa edilmiş, bütün planları puç olmuş, əsas hərbi və maddi bazaları məhv edilmişdi)...

Orxan Savalan dağına çatanda elə sevinci ki, yadındadır, hələ illər öncə General Şixəli bəy bu yerlərin müqəddəsliyini ona birçə-birçə anlamışdı: Türkün qutlu ruhunun Tanrının qutsal məkanında daha da saflaşmasını və güclənməsini. Elə ulu babaları Səfəvi şeyxləri (dərvişlər) də bu qutlu məkanda Tanrıyla "birləşdikləri" üçün yüzillərə adlarını xatırladacaq möhtəşəm bir dövləti qura bilmişdilər - Qutlu Səfəvi İmperiyasını...

Orxan tədricən nura qərğ olduğunu və daxilən saflaşdığını hiss edirdi və indi qulağında bu dəqiqə Şah Xətəinin (Tanrı ruhunun qutlu daşıyıcısı) bir beyti səslənirdi:

**Xətəyim der: - Quşaq quşan,
Toz olur türaba düşən,
Budur dərvişliyə nişan;
Yolu gərək yol əhlinin.**